

[Ove Jensen]

ner, at der ikke kan spares betydelig mere i både amter og kommuner, for det kan der – og også uden større besvær.

Vi er som sagt godt tilfredse med det forlig, der medfører, at vi i dag får stemt bloktilskuddene på plads, fordi det helt givet også vil medføre positive reaktioner på børsen og ude i befolkningen. Det resultat, vi her har nået, lover godt for fremtiden, og vi er indstillet på at præge den fremtidige lovgivning mest muligt med vore synspunkter.

Maisted (FP):

Jeg synes, at det forlig, fremskridtspartiet har indgået med det radikale venstre og regeringen, afliver en række myter, der har været om fremskridtspartiet. Man har altid påstået, at fremskridtspartiet var et alt-eller-intet-parti. Socialisterne hr. Gert Petersen og hr. Svend Auken har dårlig kunnet skjule deres skuffelse over, at det viste sig, at fremskridtspartiet var parat til at forhandle og indgå forlig med det radikale venstre og regeringen. Man har direkte regnet med, at man måske engang kunne komme til magten igen ved at spekulere i, at fremskridtspartiet ville vælte en regering, der dog førte en politik, som var bygget på en række af fremskridtspartiets ideer.

Kendsgerningen er, at vi inden for det sidste års tid har oplevet, at inflationen er halveret, og, hr. Gert Petersen, det er til gavn for de svageste her i samfundet; det er en realitet. Vi har også set, at renten er faldet; det er også til gavn for de svageste her i samfundet, at de, der endelig har fået råd til at bygge sig et hus, også har råd til at bo der. Der er altså en række positive udviklinger, som fremskridtspartiet selvfølgelig ønskede at støtte.

Jeg ser dette forlig som et tegn på, at vi også fremover kan opnå virkelig positive resultater, når vi skal forhandle finanslov; vi skal forhandle forbedringer af denne finanslov, vi skal formindske underskuddet af hensyn til de dårligst stillede her i samfundet. Hver eneste gang vi er gået til forhandlinger, har det stået øverst på vores seddel, at vi ønskede at hæve den skattefri bundgrænse for dem, der var svagest stillede her i samfundet.

Denne politik er fortsat fremskridtspartiets politik, men det er da klart, at vi må tage vores styrke i betragtning, og vi er glade,

hver eneste gang vi får en hævnning af den skattefri bundgrænse, der gavner de svagest stillede her i samfundet. Vi ønsker at gavne lønmodtagerne også ad denne vej, fordi det er jo ganske indlysende, at har man halveret inflationen og man samtidig får givet skattelettelse, giver man også muligheder for, at der bliver en stabil lønudvikling og reallønnen samtidig stiger.

Det er politiske mål, som fremskridtspartiet konstant har arbejdet for, så hr. Gert Petersens udtalelser om, at vi pludselig vil være med til at forringe tilstandene for den danske befolkning, er grebet ud af den blå luft. Kendsgerningerne taler deres tydelige sprog.

Der har på intet tidspunkt været forelagt for befolkningen økonomiske alternativer; der ville forbedre reallønnen, der ville skabe bedre forhold for de svagest stillede i samfundet. Intet har der været fremlagt, som der var nogen som helst økonomisk sammenhæng i. Så er det selvfølgelig meget kvikt, at man prøver på at spille det radikale venstre ud imod fremskridtspartiet. Der er jo ikke nogen i dette folketing eller i befolkningen, der ikke ved, at vi har meget forskellige opfattelser af, hvordan landet skal styres. Men vi har altså tilsyneladende til socialdemokratiets, til SFs og andre venstreorienteredes ærgrelse fundet ud af, at der er et nødvendigt samarbejde, der skal gennemføres, for at vi i fællesskab kan opnå nogle bedre forhold for den danske befolkning.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Hr. Maisted sagde for et øjeblik siden, at nu var det demonstreret, at fremskridtspartiet ikke var et alt-eller-intet-parti. Det forlig, der er indgået, tyder på, at hr. Maisted har ret på det punkt: når det gælder det forlig, ligner det et »intetparti«.

Jeg sagde i min indledning, at det er helt givet, at den forhøjelse af bundfradraget for pensionister, som fremskridtspartiet hævder de fik igennem, var kommet helt automatisk allerede ved vores hjælp. Jeg sagde videre, at personfradraget i kommuneskatten på 19.900 kr. var det, regeringen på forhånd havde regnet med, og som Kommunernes Landsforening på forhånd havde regnet med. Det er derfor ikke nogen indrømmelse.